Educație (/special/educatie)

Astăzi despre: Execuția, la ordinul lui Lenin, a țarului Nicolae al II-lea Romanov, împreună cu înteaga familie. Trupurile lor, mutilate batjocorite și arse de bolșevici au fost găsite după 61 de ani

Distribuie: |
(https://www.facebook.com/dialog/share?app_id=1402604493474848&href=https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-executia-la-ordinul-lui-lenin-a-tarului-nicolae-al-ii-lea-romanov-impreuna-cu-inteaga-familie-
(http://twitter.com/share?url=https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-executia-la-ordinul-lui-lenin-a-tarului-nicolae-al-ii-lea-romanov-impreuna-cu-inteaga-familie-
(https://plus.google.com/share?url=https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-executia-la-ordinul-lui-lenin-a-tarului-nicolae-al-ii-lea-romanov-impreuna-cu-inteaga-familie-

(/autor/ziarul-de-vrancea/)
Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea/)
17 iul 2024 | 4728 vizualizări

()

În sens orar începând de sus: Familia Romanov, Ivan Haritonov(d), Alexei Trupp(d), Anna Demidova(d), Evgheni Botkin(d)

Familia Romanov (ţarul Nicolae al II-lea, soţia sa ţarina Alexandra şi cei cinci copii ai lor (Olga, Tatiana, Maria, Anastasia, şi Alexei) şi toţi cei care au ales să-i însoţească în captivitate—anume Evgheni Botkin(d), Anna Demidova(d), Alexei Trupp(d) şi Ivan Haritonov(d)—au fost împuşcaţi, înjunghiaţi cu baionetele şi omorâţi cu lovituri la Ekaterinburg în noaptea de 16–17 iulie 1918. Ţarul şi familia sa au fost ucişi de trupe bolşevice conduse de Iakov Iurovski(d) din ordinele Sovietului Regional Ural şi conform instrucţiunilor lui Lenin, Iakov Sverdlov(d) and Felix Dzerjinski. Trupurile lor au fost apoi dezbrăcate,mutilate, arse şi îngropate pe un câmp numit Porosenkov Log(d) în pădurea Kopteaki.

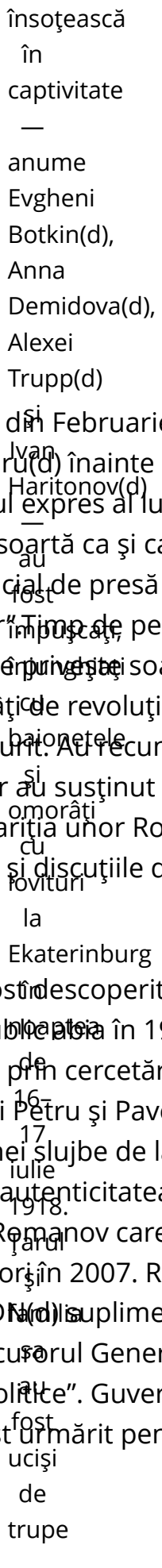

După Revoluţia din Februarie, familia Romanov şi slujitorii ei credincioşi au fost închişi în Palatul Alexandru(d) înainte de a fi mutaţi la Tobolsk şi apoi la Ekaterinburg, unde au fost ucişi, din ordinul expres al lui Vladimir Lenin. Deşi au fost informaţi că „întreaga familie a suferit aceeaşi soartă ca şi capul ei”, bolşevicii au anunţat doar moartea lui Nicolae, comunicatul oficial de presă relatând că „soţia şi fiul lui Nikolai Romanov au fost duşi într-un loc sigur”. Timp de peste opt ani, conducerea sovietică a menţinut dezinformări sistematice în ceea ce privea soarta familiei, de la a susţine în septembrie 1919 că ei fuseseră omorâţi de revoluţionari de stânga(d) până la a nega de-a dreptul, în aprilie 1922, că ar fi murit. Au recunoscut crimele în 1926 după publicarea unei anchete a unui exilat alb(d), dar au susţinut că trupurile fuseseră distruse şi că guvernul lui Lenin(d) nu era de vină. Apariţia unor Romanovi impostori(d) a distras atenţia mass-media de la Rusia Sovietică, şi discuţiile despre soarta familiei au fost suprimate de către Iosif Stalin după 1938.

Mormântul a fost descoperit în 1979 de un detectiv amator(d), dar existenţa rămăşiţelor a fost făcută publică abia în 1989, în timpul perioadei glasnost. Identitatea rămăşiţelor a fost confirmată prin cercetări medico-legale şi genetice. Ele au fost reînhumate în Catedrala Sfinţii Petru şi Pavel din Sankt Petersburg în 1998, la 80 de ani după uciderea lor, în cadrul unei slujbe de la care au lipsit membri importanţi ai Bisericii Ortodoxe Ruse, care contestau autenticitatea rămăşiţelor. Un mormânt secundar, mai mic, cu rămăşiţele celor doi copii Romanov care lipseau din mormântul mai mare, a fost descoperit de arheologi amatori în 2007. Rămăşiţele lor sunt însă ţinute încă într-o instituţie de stat pentru teste ADN(d) suplimentare. În 2008, după tergiversări legale considerabile şi prelungite, Procurorul General al Rusiei(d) a reabilitat familia Romanov ca „victime ale represiunilor politice”. Guvernul postsovietic a deschis în 1993 un dosar penal, dar nimeni nu a fost urmărit penal deoarece toţi vinovaţii erau morţi.

Unii istorici pun ordinul pe seama guvernului de la Moscova, anume pe seama lui Iakov Sverdlov(d) şi Vladimir Lenin, care doreau să împiedice salvarea familiei imperiale de către Legiunea Cehoslovacă (care lupta împreună cu Armata Albă contra bolşevicilor) în timpul Războiului Civil Rus, după cum arată şi un pasaj din jurnalul lui Lev Troţki. O anchetă efectuată de Vladimir Soloviov a concluzionat în 2011 că, în ciuda deschiderii arhivelor de stat în anii postsovietici, nu există încă niciun document scris care să indice că Lenin sau Sverdlov au fi dat ordinele; ei au apărat însă execuţiile după ce ele au fost efectuate. Lenin controla îndeaproape situaţia Romanovilor, deşi s-a asigurat că numele lui nu este asociat cu soarta lor în vreun document oficial. Preşedintele Boris Elţin a declarat uciderea familiei Romanov cea mai ruşinoasă pagină a istoriei Rusiei.

O notă din jurnalul lui Lev Troţki sugerează că ordinul de execuţie a familiei imperiale a fost dat de însuşi Lenin. Troţki povesteşte: „Următoarea mea vizită la Moscova a avut loc după căderea Ekaterinburgului. Discutând cu Sverdlov, l-am întrebat în treacăt unde e ţarul. «S-a terminat, l-a răspuns, a fost împuşcat». «Şi familia lui unde este?» «Şi familia cu el.» «Toţi?» am întrebat eu, pare-se, puţin surprins. «Toţi,» a răspuns Iakov Sverdlov. «Şi ce-i cu asta?» Aştepta să vadă cum reacţionez. Nu am răspuns. «Şi cine a luat hotărârea?», am întrebat. «Am hotărât aici. Ilici credea că nu trebuie să le lăsăm Albilor un portdrapel viu în jurul căruia să se adune, mai ales în condiţiile actuale»”.

Context

Localizarea principalelor evenimente din ultimele zile ale membrilor familiei Romanov, care erau reţinuţi la Tobolsk, înainte de a fi transportaţi la Ekaterinburg, unde au fost ucişi.

La 22 martie 1917, Nicolae, care nu mai era monarh şi căruia paznicii i se adresau cu dispreţ cu numele „Nikolai Romanov”, s-a reîntâlnit cu familia sa în Palatul Alexandru(d) de la Ţarskoe Selo. El a fost pus sub arest la domiciliu împreună cu familia sa de către Guvernul Provizoriu, înconjuraţi de gărzi şi consemnaţi în apartamentele lor.

În august 1917, guvernul provizoriu al lui Alexandr Kerenski i-a evacuat pe Romanovi la Tobolsk, chipurile pentru a-i proteja de valul crescând al revoluţiei. Acolo, ei au trăit în vila fostului guvernator într-un confort considerabil. După ce bolşevicii au venit la putere în octombrie 1917, condiţiile lor de detenţie au devenit mai stricte, şi se vorbea din ce în ce mai des de trimiterea lui Nicolae în judecată. Fostului ţar i s-a interzis să poarte

epoleţi(d), şi santinelele mâzgăleau desene obscene pe zid pentru a le jigni pe fiicele sale. La 1 martie 1918, familiei i s-a impus regimul alimentar de raţii militare, ceea ce a însemnat despărţirea de 10 slujitori devotaţi şi renunţarea la unt şi cafea. Pe măsură ce bolşevicii prindeau putere, guvernul i-a mutat în aprilie pe Nicolae, Alexandra, şi pe fiica lor, Maria, la Ekaterinburg sub îndrumarea lui Vasili Iakovlev(d). Alexei, care suferea de o formă gravă de hemofilie, era prea bolnav pentru a-şi însoţi părinţii şi a rămas cu surorile sale, Olga, Tatiana şi Anastasia, plecând din Tobolsk abia în mai 1918. Familia a fost închisă împreună cu cei câţiva slujitori rămaşi la Ekaterinburg în Casa Ipatiev(d), care a fost denumită „Casa cu Destinaţie Specială" (în rusă Дом Особого Назначения).

„Toţi cei arestaţi vor fi ţinuţi ostatici, şi cea mai mică tentativă de acţiune contrarevoluţionară în oraş va avea ca rezultat execuţia sumară a ostaticilor."

—Anunţ în ziarul local făcut de comisarul de război bolşevic Filipp Goloşciokin(d), însărcinat cu încarcerarea familiei la Ekaterinburg.

Casa cu Destinaţie Specială

Familia imperială a fost ţinută într-o strictă izolare în Casa Ipatiev. Le era strict interzis să vorbească în orice altă limbă decât rusa. Nu li se permitea accesul la bagajele lor, care erau stocate într-un acaret din curtea interioară. Camerele brownie(d) şi echipamentul fotografic le-au fost confiscate. Slujitorilor li s-a impus să se adreseze Romanovilor doar după numele de botez şi patronimice. Familia a fost supusă multor percheziţii asupra obiectelor personale, confiscându-li-se banii pentru „bună păstrare de către trezorierul Sovietului Regional Ural", şi unor tentative de a smulge brăţările Alexandrei şi fiicelor ei de la mâini. Casa a fost înconjurată de o palisadă dublă înaltă de 4 m care făcea ca strada să nu poată fi văzută din casă.[Gardul iniţial înconjura grădina de-a lungul străzii Voznesenski. La 5 iunie s-a ridicat o a doua palisadă, mai înaltă şi mai lungă decât prima, care înconjura complet proprietatea. Unul din motivele construcţiei acesteia din urmă a fost faptul că trecătorii puteau vedea picioarele lui Nicolae peste palisadă atunci când folosea leagănul(d) dublu din grădină.

Casa Ipatiev, cu palisada ridicată chiar înainte ca Nicolae, Alexandra şi Maria să sosească la 30 aprilie 1918. În partea din stânga-sus a casei se vede o lucarnă unde era poziţionată o mitralieră Maxim. Imediat dedesubt, era dormitorul ţarului şi ţarinei.

Ferestrele din toate camerele familiei au fost încuiate şi acoperite cu ziare (ulterior spoite(d) cu var la 15 mai). Singura sursă de ventilaţie a familiei era o fortocika(d) din dormitorul marilor ducese, dar le era strict interzis să privească prin ea; în mai, o santinelă a tras un foc de armă către Anastasia atunci când a privit pe acolo. După cereri repetate, una dintre cele două ferestre din dormitorul ţarului şi ţarinei, aflată în colţ, a fost descuiată la 23 iunie 1918. Paznicii au primit însă ordin să-şi sporească atenţia ca atare şi prizonierii au fost avertizaţi să nu privească pe fereastră şi să nu încerce să semnalizeze cuiva de afară, sub ameninţarea împuşcării. De la această fereastră, ei puteau vedea doar turla Catedralei Voznesenski aflată peste drum de casă. Un grilaj de fier a fost instalat la 11 iulie, după ce Alexandra a ignorat avertismentele repetate ale lui Iurovski să nu stea prea aproape de fereastra deschisă.

Comandantul gărzii şi subordonaţii săi direcţi aveau acces complet la orice oră în toate încăperile ocupate de familie. Prizonierii erau obligaţi să sune dintr-un clopoţel mereu când doreau să plece din camere pentru a folosi baia şi lavoarul de pe hol. S-a impus raţionalizare strictă a apei prizonierilor, după ce paznicii s-au plâns că se epuizează constant. Recreerea era permisă de două ori pe zi în grădină pentru jumătate de oră dimineaţa şi după-amiaza. Prizonierii erau instruiţi cu stricteţe să nu poarte conversaţii cu vreunul din paznici. Raţiile erau în principal ceai şi pâine neagră la micu dejun şi escalop(d) sau ciorbă cu carne la prânz; prizonierii au fost informaţi că „nu li se mai permite să trăiască ca nişte ţari”. Pe la mijlocul lui iunie, călugăriţele de la mănăstirea Novo-Tihvinski au adus familiei hrană în mod regulat, dar mare parte din ea era sifonată de paznici de la sosire. Familiei nu i se permitea să primească vizitatori sau să poarte corespondenţă cu exteriorul. Prinţesa Elena a Serbiei a vizitat casa în iunie dar i s-a refuzat intrarea, fiind ameninţată cu arma de către gărzi, iar vizitele regulate ale dr. Vladimir Derevenko(d) pentru a-l trata pe Alexei au fost rărite după ce Iurovski a devenit comandant. Nu s-a permis nicio ieşire la liturghie(d) la biserica alăturată. De la începutul lui iunie, familia nu a mai primit ziarele.

Anturajul Romanovilor. De la stânga la dreapta: Catherine Schneider(d), contele Ilia Tatişcev, Pierre Gilliard(d), contesa Anastasia Hendrikova(d) şi prinţul Vasili Dolgorukov(d).

Nu li s-a mai permis să se reunească cu familia Romanov la Casa Ipatiev. Toţi cu excepţia lui Gilliard au fost ulterior omorâţi de bolşevici.

Pentru a menţine o senzaţie de normalitate, bolşevicii i-au asigurat pe Romanovi la 13 iulie 1918 că doi dintre slujitorii lor credincioşi, Klementi Nagorni(d) (marinarul care stătea cu Alexei) şi Ivan Sednev(d) (valetul fetelor şi unchiul lui Leonid Sednev),[56] „au fost trimişi din această gubernie" (adică în afara provinciilor Ekaterinburg şi Perm). Ambii erau în realitate deja morţi, după ce bolşevicii i-au scos din Casa Ipatiev în mai, şi au fost împuşcaţi de Ceka împreună cu alţi ostatici la 6 iulie ca represalii pentru moartea unui erou bolşevic local(d) ucis de albi. La 14 iulie, un preot şi un diacon au ţinut o liturghie pentru Romanovi.[58] A doua zi dimineaţa, au fost angajate patru femei de serviciu care să spele podelele Caselor Popov şi Ipatiev; ele au fost ultimii civili care au văzut familia imperială în viaţă. De fiecare dată, ele primiseră instrucţiuni stricte să nu intre în niciun fel de conversaţie cu familia.[59] Iurovski stătea mereu de pază în timpul liturghiei şi când femeile de serviciu făceau curat în dormitoare cu familia de faţă.

Cei 16 oameni din garda interioară dormeau în subsol, pe hol şi în biroul comandantului. Paznicii exteriori în frunte cu Pavel Medvedev erau în număr de 56 şi au fost cazaţi în Casa Popov de vizavi. Gărzile aveau voie să aducă femei pentru sex şi să bea în Casa Popov şi în camerele de la subsolul Casei Ipatiev. Erau patru cuiburi de mitraliere: una în clopotniţa Catedralei Voznesenski îndreptată spre casă; un al doilea la subsolul Casei Ipatiev îndreptat spre stradă; un al treilea monitoriza balconul cu vedere spre grădină din spatele casei; şi al patrulea era în pod şi era îndreptat spre intersecţie, imediat deasupra dormitorului ţarului şi ţarinei. Erau zece posturi de pază în jurul şi în interiorul Casei Ipatiev, şi exteriorul era patrulat de două ori pe oră zi şi noapte. La începutul lui mai, paznicii le-au luat prizonierilor pianul din camera de zi şi l-au mutat în biroul comandantului aflat în camera alăturată dormitorului Romanovilor. Aici, ei îi umileau seara cântând cântece revoluţionare(d) ruseşti în timp ce beau şi fumau. Ei ascultau şi discurile de gramofon(d) ale Romanovilor la fonograful confiscat. Lavoarul de la capul scărilor era folosit şi de paznici, care mâzgăleau slogane politice şi graffiti obscene pe pereţi Numărul paznicilor Casei Ipatiev era de 300 atunci când familia imperială a fost ucisă.

Biserica „Toți Sfinții" (stânga-sus) în 2016, unde era înainte Casa Ipatiev. Catedrala Voznesenski este în prim plan; acolo, în clopotniță(d) era montată o mitralieră îndreptată spre dormitorul țarului și țarinei din colțul sud-estic al casei.[82]

Biserica „Toţi Sfinţii" (stânga-sus) în 2016, unde era înainte Casa Ipatiev. Catedrala Voznesenski este în prim plan; acolo, în clopotniţă(d) era montată o mitralieră îndreptată spre dormitorul ţarului şi ţarinei din colţul sud-estic al casei.

Când Iurovski i-a luat locul lui Aleksandr Avdeev în postul de comandant la 4 iulie, el i-a mutat pe membri fostei gărzi interioare în Casa Popov. Au fost păstraţi doar adjuncţii mai înalţi în grad, dar ei erau însărcinaţi doar cu paza holului şi nu mai aveau acces în camerele Romanovilor, privilegiu acordat doar oamenilor lui Iurovski. Înlocuitorii erau aleşi de către Ceka locală din rândurile batalioanelor de voluntari ale uzinei Verh-Iseţk la cererea lui Iurovski. El voia bolşevici devotaţi pe care se putea baza să facă ce le cerea el. Ei au fost anunţaţi de la început să fie pregătiţi, la nevoie, să-l ucidă pe ţar, lucru despre care au fost puşi să jure că nu vor vorbi. În acel moment nu se spusese nimic despre uciderea familiei sau slujitorilor. Pentru a împiedica repetarea fraternizării(d) din timpul lui Avdeev, Iurovski a ales predominant străini. Nicolae nota la 8 iulie în jurnalul său că „letoni noi stau de pază", folosind termenul leţi, un cuvânt folosit în Rusia cu referire la europeni care nu sunt de origine rusă. Liderul noilor gărzi era lituanianul Adolf Lepa.

Romanovii erau ţinuţi prizonieri de Armata Roşie la Ekaterinburg, deoarece bolşevicii voiau iniţial să-i judece. Întrucât Războiul Civil continua şi Armata Albă (o alianţă slab închegată de forţe anticomuniste) ameninţa să captureze oraşul, erau temeri că Romanovii vor cădea în mâinile albilor. Aceasta era ceva inacceptabil pentru bolşevici din două motive: în primul rând, ţarul sau orice alt membru al familiei lui ar putea deveni un portdrapel care să adune susţinere pentru cauza albilor; şi în al doilea rând, ţarul, sau un alt membru al familiei lui, în caz că ţarul ar fi murit, ar fi fost considerat domnitor legitim al Rusiei de către alte ţări europene. Aceasta ar fi însemnat capacitatea de a negocia o intervenţie străină mai consistentă în favoarea albilor. Puţin după ce familia a fost executată, oraşul a căzut în mâinile Armatei Albe. La jumătatea lui iulie 1918, forţele Legiunii Cehoslovace se apropiau de Ekaterinburg, pentru a apăra Calea Ferată Transsiberiană, pe care o controlau. Conform istoricului David Bullock, bolşevicii aveau impresia falsă că cehoslovacii erau într-o misiune de salvare a familiei, astfel că au intrat în panică şi şi-au executat prizonierii. Legiunea a sosit la mai puţin de o săptămână şi a capturat oraşul la 25 iulie.

În timpul prizonieratului familiei, la sfârşitul lui iunie, Piotr Voikov(d) şi Alexandr Beloborodov(d), preşedintele Sovietului Regional Ural, au coordonat un transfer clandestin de scrisori scrise în franceză în Casa Ipatiev, chipurile din partea unui ofiţer monarhist care voia să-i salveze, dar care în realitate erau compuse la cererea Ceka. Aceste scrisori fabricate, împreună cu răspunsul Romanovilor (scris fie în spaţiile albe sau pe plic), a furnizat Comitetului Central Executive de la Moscova noi justificări pentru a „lichida" familia imperială.[69] Iurovski a observat mai târziu că, prin răspunsul la scrisorile false, Nicolae „căzuse într-un plan improvizat al nostru de a-i întinde o capcană". La 13 iulie, peste drum de Casa Ipatiev, în Piaţa Voznesenski s-a organizat o

demonstraţie a unor soldaţi din Armata Roşie, socialişti revoluţionari şi anarhişti(d), care cereau dizolvarea Sovietului Ekaterinburg şi transferul controlul asupra oraşului în mâinile lor. Rebeliunea a fost suprimată violent de un detaşament de gărzi roşii în frunte cu Piotr Ermakov, care a deschis focul asupra protestatarilor, ceea ce se putea auzi de la fereastra dormitorului ţarului şi ţarinei. Autorităţile au exploatat incidentul, calificându-l drept rebeliune monarhistă care ameninţa securitatea prizonierilor din Casa Ipatiev.

„Ne place acest om din ce în ce mai puţin."

—Intrare în jurnalul ţarului Nicolae al II-lea, cu referire la restrângerea constantă a restricţiilor asupra familiei sale de către Iurovski.,

Planificarea execuţiei

Sovietul Regional Ural a convenit, într-o şedinţă din 29 iunie, ca familia Romanov să fie executată. Filipp Goloşciokin a sosit la Moscova la 3 iulie cu un mesaj prin care insista pentru execuţia ţarului. Participau doar şapte din cei 23 de membri ai Comitetului Central Executiv, dintre care trei erau Lenin, Sverdlov şi Felix Dzerjinski. S-a convenit ca prezidiul(d) Sovietului Regional Ural să organizeze detaliile practice ale execuţiei familiei şi să hotărască în ce zi va avea loc când o impune situaţia militară, contactând Moscova pentru aprobarea finală.

S-a discutat şi uciderea soţiei şi copiilor ţarului, dar aceasta a trebuit ţinută secret de stat pentru a evita repercusiunile politice; ambasadorul german Wilhelm von Mirbach-Harff pusese bolşevicilor întrebări repetate despre situaţia familiei. Un alt diplomat, consulul britanic Thomas Preston, care locuia în apropierea Casei Ipatiev, era des presat de Pierre Gilliard, Sydney Gibbes şi prinţul Vasili Dolgorukov(d) să-i ajute pe Romanovi, ultimul transportând bilete din celula lui înainte ca şi el să fie omorât de Grigori Nikulin, adjunctul lui Iurovski. Cererile lui Preston de a primi acces la familie au fost însă respinse permanent. După cum avea să explice Troţki mai târziu, „familia ţarului a căzut victimă principiului care forma însăşi axa monarhiei: moştenirea dinastică", pentru care moartea lor era o necesitate. Goloşciokin s-a întors la Ekaterinburg în 12 iulie cu un rezumat al discuţiei sale despre Romanovi de la Moscova, împreună cu instrucţiuni ca nimic referitor la moartea lor să nu i se comunice direct lui Lenin.

La 14 iulie, Iurovski finaliza detaliile locului de înhumare şi modului de a distruge cât mai multe dovezi cu putinţă. El se consulta frecvent cu Piotr Ermakov, care era însărcinat cu echipa de înhumare şi susţinea că ştie zona rurală înconjurătoare, motiv pentru care

Iurovski şi-a pus încrederea în el. Iurovski voia să adune familia şi servitorii într-un spaţiu restrâns din care să nu poată fugi. Camera de la subsol aleasă în acest scop avea o fereastră cu gratii care a fost bătută în cuie pentru a atenua zgomotul împuşcăturilor şi eventualele ţipete. S-a discutat şi posibilitatea de a-i împuşca şi înjunghia noaptea în somn sau uciderea lor în pădure şi aruncarea lor în lacul Iset cu bucăţi de metal care să le tragă cadavrele la fund.[81] Planul lui Iurovski era de a efectua o execuţie eficientă a tuturor celor 11 prizonieri simultan, dar a luat în calcul şi că va fi nevoit să-i împiedice pe cei implicaţi să violeze femeile sau să caute cadavrele de bijuterii. După ce anterior confiscase unele bijuterii, el bănuia că mai sunt şi altele ascunse în hainele lor; cadavrele aveau să fie dezbrăcate pentru a obţine tot restul (aceasta, împreună cu mutilările, urma să şi împiedice eventualii anchetatori ulteriori să le identifice).

La 16 iulie, Iurovski a fost informat de Sovietele Uralului că contingente ale Armatei Roşii se retrag pe toate direcţiile şi că execuţiile nu mai pot fi amânate. Goloşciokin şi Gheorghi Safarov(d) au trimis lui Lenin la Moscova o telegramă cifrată prin care se cerea aprobarea finală pe la orele 6:00pm.Nu există vreo dovadă documentară a vreunui răspuns de la Moscova, dar Iurovski a insistat că el şi Goloşciokin primiseră ordin să continue de la Comitetul Central pe la orele 7:00pm. Aceasta este confirmată şi de un fost paznic de la Kremlin, Alexei Akimov, care, pe la sfârşitul anilor 1960, a susţinut că Sverdlov l-a instruit personal să ducă la telegraf un mesaj prin care confirma aprobarea Comitetului Central pentru „judecată" (cod pentru „execuţie"), dar cu instrucţiuni stricte ca şi forma scrisă, şi banda de telegraf(d) să-i fie aduse înapoi imediat după trimitere. La orele 8:00pm, Iurovski şi-a trimis şoferul să ia un camion pentru transportul cadavrelor, şi să aducă cu el şi suluri de pânză pentru a le înfăşura. Intenţia era să-l parcheze cât mai aproape de intrarea în subsol, cu motorul pornit, ca să mascheze zgomotele împuşcăturilor. Iurovski şi Pavel Medvedev au adunat 14 pistoale, respectiv 2 pistoale Browning(d), două Colturi americane, două 7.65 Mauser, un Smith & Wesson(d) şi şapte Naganturi(d) belgiene. Nagantul funcţiona cu praf de puşcă negru, vechi, care făcea mult fum; praful de puşcă fără fum(d) era doar în curs de intrare în uz.

În biroul comandantului, Iurovski a atribuit fiecărui asasin câte o victimă înainte să distribuie pistoalele. El a luat un Mauser şi un Colt în timp ce Ermakov s-a înarmat cu trei Naganturi, un Mauser şi o baionetă; el era singurul căruia i se atribuiseră două victime, Alexandra şi Botkin. El şi-a instruit oamenii să „tragă direct în inimă pentru a evita o curgere prea mare de sânge şi ca să se termine repede". Cel puţin doi leţi, prizonierii de război austro-ungari pe nume Andras Verhas şi Adolf Lepa, el însuşi şeful contingentului, au refuzat să împuşte femeile. Iurovski i-a trimis pe amândoi la Casa Popov pentru că au dat greş „la cel mai important moment al datoriei lor revoluţionare". Nici Iurovski şi nici

vreun altul dintre ucigaşi nu s-au gândit mai bine la logistica distrugerii eficiente a unsprezece cadavre El era sub presiunea asigurării că monarhiştii care vor veni nu vor mai găsi rămăşiţe pe care să le exploateze pentru a ralia susţinere anticomunistă.

Nicolae al II-lea, Tatiana şi Anastasia Hendrikova(d) lucrând la o grădină de zarzavaturi(d), la Palatul Alexandru, în mai 1917. Familiei nu i s-a permis nicio astfel de distracţie la Casa Ipatiev.

Execuţia

De la stânga la dreapta: marile ducese Maria, Olga, Anastasia şi Tatiana Nikolaevna ale Rusiei în captivitate la Ţarskoe Selo, în primăvara anului 1917. Una dintre ultimele fotografii cunoscute ale fiicelor ţarului Nicolae al II-lea.

În timp ce Romanovii serveau cina pe 16 iulie, Iurovski a intrat în camera de zi şi i-a informat că băiatul de la bucătărie Leonid Sednev(d) pleca să se întâlnească cu unchiul lui, Ivan Sednev, care se întorsese în oraş şi cerea să-l vadă; Ivan fusese deja împuşcat de către CEKA. Familia s-a întristat, deoarece Leonid era singurul tovarăş de joacă al lui Alexei şi era al cincilea membru al anturajului imperial care era îndepărtat, dar au fost asiguraţi de către Iurovski că el se va întoarce în curând. Alexandra nu avea încredere în el, scriind în ultimul ei jurnal cu doar câteva ore înainte de moarte că se îndoieşte că „e

adevărat şi îl vom mai vedea pe băiat înapoi!” De fapt, Leonid a fost ţinut în Casa Popov în acea noapte. Iurovski nu vedea niciun motiv să-l omoare şi a vrut să-l îndepărteze înainte de execuţie.

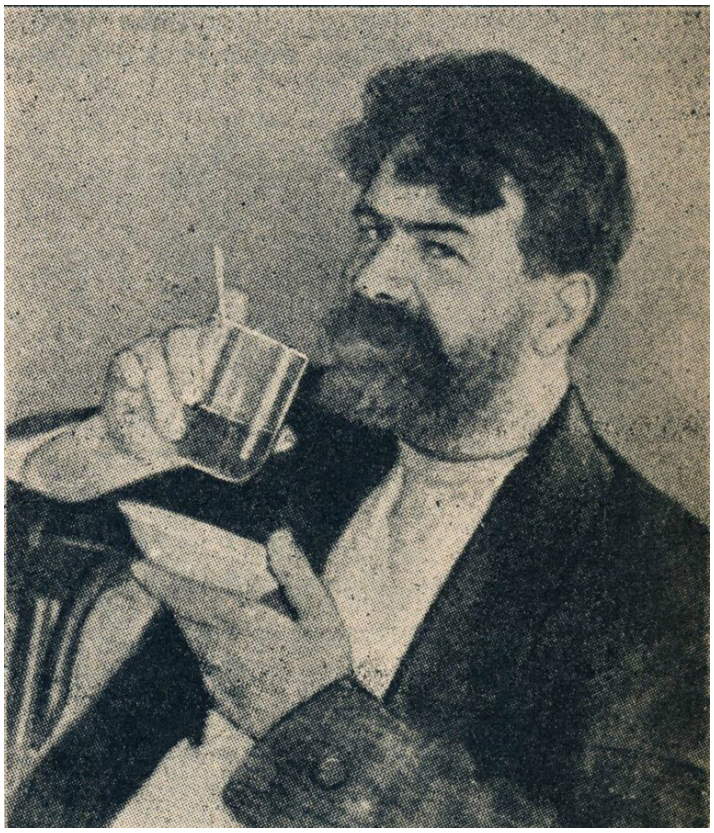

Pe la miezul nopţii de 17 iulie 1918, Iakiv Iurovski, comandantul Casei cu Destinaţie Specială, a ordonat medicului Romanovilor, dr. Eugene Botkin(d), să trezească familia care dormea şi să le ceară să se îmbrace, sub pretextul că familia va fi mutată într-o locaţie sigură datorită haosului iminent din Ekaterinburg. Romanovii au fost duşi apoi într-o cameră de 5 pe 6 metri de la demisol. Nicolae l-a întrebat pe Iurovski dacă ar putea aduce două scaune, pe care să stea Alexei şi Alexandra. Asistentul lui Iurovski, Grigori Nikulin, a remarcat că „moştenitorul doreşte să moară într-un scaun. Atunci, foarte bine, să-l aibă.” Prizonierilor li s-a spus să aştepte în acea încăpere în timp ce era adus camionul care urma să-i transporte. Câteva minute mai târziu, a fost adus un pluton de execuţie al poliţiei secrete şi Iurovski a citit cu voce tare ordinul primit de la Comitetului Executiv:

„Nikolai Alexandrovici, având în vedere că rudele tale îşi continuă atacurile asupra Rusiei Sovietice, Comitetul Executiv Ural a hotărât să te execute.”

Nicolae, cu faţa la familia lui, s-a întors şi a spus „Ce? Ce?”Iurovski a repetat rapid ordinul şi armele au fost ridicate. Împărăteasa şi marea ducesă Olga au încercat să îşi facă cruce(d), după cum îşi amintea un paznic, dar nu au mai apucat în mijlocul focurilor de armă. Iurovski şi-a ridicat pistolul Colt către corpul lui Nicolae şi a tras; în Nicolae au tras toţi soldaţii adunaţi, iar el a căzut repede mort, străpuns de mai multe gloanţe. Piotr Ermakov(d), comisarul militar pentru Verh-Isetsk, beat, a împuşcat-o mortal pe Alexandra în cap. El a tras apoi în Maria, care a fugit spre uşile duble, nimerind-o în coapsă. Restul călăilor au tras haotic unii peste umerii celuilalt, până când camera era atât de plină de fum şi praf că nimeni nu mai putea vedea nimic în întuneric şi nici nu se mai auzea vreun ordin din cauza zgomotului.

Alexei Kabanov, care a ieşit în stradă pentru a verifica nivelul de zgomot, a auzit tare şi clar câinii lătrând în apartamentele Romanovilor şi sunetul focurilor de armă, în ciuda zgomotului motorului maşinii Fiat. Kabanov s-a grăbit apoi la parter şi le-a spus oamenilor să nu mai tragă şi să ucidă familia şi câinii cu paturile puştilor şi cu baionetele. În câteva minute, Iurovski fost nevoit să oprească tragerea din cauza fumului caustic de praf de puşcă ars, a prafului de tencuială din tavan stârnit de reverberaţia gloanţelor, şi a focurilor de armă asurzitoare. Când s-au oprit, s-au deschis uşile să se împrăştie fumul. Aşteptând să se risipească fumul, ucigaşii auzeau gemete în interiorul camerei. Când s-a aerisit, a devenit evident că, deşi mai mulţi slujitori ai familiei fuseseră ucişi, toaţi copiii ţarului erau în viaţă şi, în plus, numai Maria era rănită.

Demisolul unde familia Romanov a fost ucisă. Zidul a fost distrus în căutare de gloanţe şi alte dovezi de către anchetatori în 1919. Uşile duble care duceau la o magazie au fost blocate în timpul execuţiei.

Împuşcăturile fuseseră auzite în toate casele vecine şi mulţi oameni se treziseră din somn. Călăilor li s-a ordonat să continue cu baionetele, tehnică ce s-a dovedit ineficientă şi a fost nevoie ca copiii să fie omorâţi cu alte împuşcături, de data aceasta direct în cap. Ţareviciul a fost primul dintre copii care a fost executat. Lui Iurovski nu i-a venit să creadă când Nikulin a tras o întreagă magazie de gloanţe din pistolul Browning în Alexei, care încă stătea înmărmurit în scaun; şi el avea bijuterii cusute în lenjerie şi în chipiu(d). Ermakov l-a împuşcat şi l-a înjunghiat şi, când a dat greş, Iurovski l-a împins la o parte şi l-a omorât el pe băiat cu un glonţ în cap. Ultimele care au murit au fost Tatiana, Anastasia şi Maria, care aveau peste 1,3 kilograme de diamante cusute în haine, ceea ce le-a dat o oarecare protecţie faţă de gloanţe. Şi ele au fost însă înjunghiate cu baioneta. Olga a fost şi ea împuşcată în cap. Maria şi Anastasia se ghemuiseră lângă un perete acoperindu-şi capetele îngrozite până când au fost şi ele omorâte. Iurovski însuşi i-a omorât pe Tatiana

şi pe Alexei. Tatiana a murit în urma unui glonţ tras în ceafă. Alexei a fost împuşcat de două ori în cap, chiar după ureche. Anna Demidova(d), servitoarea Alexandrei, a supravieţuit tirului iniţial, dar a fost rapid omorâtă cu baionetele în timp ce încerca să se apere cu o pernă mică plină cu pietre preţioase. În timp ce cadavrele erau aşezate pe tărgi, una dintre fete a ţipat şi şi-a acoperit faţa cu braţul. Ermakov a apucat puşca lui Alexandr Strekotin şi a înjunghiat-o în piept cu baioneta, dar după ce baioneta nu a pătruns, şi-a scos revolverul şi a împuşcat-o în cap.

În timp ce Iurovski verifica pulsul victimelor, Ermakov umbla prin cameră, înjunghia trupurile cu baioneta. Execuţia a durat aproximativ 20 de minute, Iurovski recunoscând mai târziu „slaba stăpânire a armei inevitabilele emoţii" ale lui Nikulin. Anchetele ulterioare au calculat că s-ar putea să se fi tras 70 de gloanţe, aproximativ şapte gloanţe de fiecare trăgător, dintre care 57 au fost găsite în demisol şi în toate cele trei morminte ulterioare.Unii dintre brancardierii lui Pavel Medvedev au început să caute obiecte de valoare asupra trupurilor. Iurovski a văzut acest lucru şi le-a cerut să predea toate obiectele furate, altfel vor fi împuşcaţi. Tentativa de jaf, împreună cu incompetenţa lui Ermakov, şi faptul că era beat, l-au convins pe Iurovski să supravegheze el însuşi înhumarea cadavrelor. Numai spanielul(d) lui Alexei, Bucuria, a supravieţuit şi a fost salvat de către un ofiţer britanic al Forţei Aliate de Intervenţie,trăindu-şi ultimele zile în Windsor, Berkshire

Alexandr Beloborodov a trimis o telegramă codată secretarului lui Lenin, Nikolai Gorbunov(d). Aceasta a fost găsit de anchetatorul Nikolai Sokolov al albilor şi textul ei era:

„Informaţi-l pe Sverdlov că toată familia a împărtăşit soarta capului ei. Oficial, familia va muri la evacuare."

Alexandr Lisiţîn de la Ceka, un martor esenţial în numele Moscovei, a fost desemnat să-i trimită imediat lui Sverdlov după execuţie jurnalele şi scrisorile cu valoare politică ale lui Nicolae şi ale Alexandrei, care aveau să fie publicate în Rusia cât mai curând posibil. Beloborodov şi Nikulin au supervizat jefuirea apartamentelor Romanovilor, sechestrând toate obiecte personale ale familiei, cele mai valoroase fiind îngrămădite în biroul lui Iurovski, în timp ce lucrurile considerate neimportante şi fără valoare au fost îndesate în sobe şi arse. Totul a fost ambalat în cuferele(d) Romanovilor pentru a fi expediate la Moscova sub escorta comisarilor. La 19 iulie, bolşevicii au naţionalizat toate proprietăţile confiscate de la Romanovi, şi în aceeaşi zi Sverdlov a anunţat Consiliul Comisarilor Poporului de execuţia ţarului.

Înhumarea rămăşiţelor

Trupurile Romanovilor şi ale servitorilor lor au fost încărcate într-un camion Fiat echipat cu motor de 60 CP,[105] cu o zonă de marfă de 6 × 10 metri.[103] Puternic încărcat, vehiculul a tras din greu cale de cincisprezece kilometri pe un drum desfundat pentru a ajunge la pădurea Kopteaki. Iurovski a fost furios când a descoperit că Ermakov cel beat adusese o singură cazma pentru înmormântare. După încă aproape un kilometru, lângă trecere nr. 185 de pe linia care deservea uzinele Verh-Iseţk 25 de oameni care lucrau pentru Ermakov aşteptau cu cai şi căruţe uşoare. Aceştia erau toţi beţi şi au fost indignaţi că prizonierii nu le-au fost aduşi în viaţă. Ei se aşteptau să facă parte dintr-o gloată care să-i linşeze şi sperau să aibă ocazia să violeze femeile înainte de a le ucide. Lui Iurovski i-a fost greu să păstreze controlul situaţiei, convingându-i în cele din urmă pe oamenii lui Ermakov să mute unele dintre cadavre din camion în căruţe. Câţiva dintre oamenii lui Ermakov au pipăit cadavrele femeilor căutând diamante ascunse în lenjeria intimă(d), şi doi dintre ei i-au ridicat fusta Alexandrei şi i-au pipăit organele genitale. Iurovski le-a ordonat să se retragă sub ameninţarea armei, izgonindu-i pe cei doi care pipăiseră cadavrul ţarinei(d) şi pe oricare alţii pe care îi vedea că fură Unul dintre oameni a rânjit, spunând că poate „muri în pace”, după ce a atins „p..da regală”.

Din graba înhumării, mai multe bunuri, cum ar fi aceste topaze, au fost trecute cu vederea de către oamenii lui Iurovski şi în cele din urmă au fost recuperate de către Sokolov în 1919.

Camionul s-a împotmolit într-o zonă de teren mlăştinos de lângă calea ferată Gorno-Uralsk, unde toate cadavrele au fost descărcate în căruţe şi duse la locul de înmormântare.Răsărise soarele când căruţaşii au ajuns undeva de unde puteau vedea mina dezafectată, un mare luminiş într-un loc numit „Patru Fraţi”. Oamenii lui Iurovski au mâncat întâi ouăle fierte tari(d) date de călugăriţele locale pentru familia imperială, în timp ce restul oamenilor lui Ermakov au fost trimişi înapoi în oraş întrucât Iurovski nu avea încredere în ei şi era nemulţumit de starea lor de ebrietate.

Iurovski şi alţi cinci bărbaţi au întins trupurile pe iarbă şi le-au dezbrăcat, adunând hainele într-o grămadă şi arzându-le în timp ce Iurovski făcea un inventar al bijuteriilor. Numai lenjeria Mariei nu conţinea bijuterii, ceea ce pentru Iurovski a fost dovada că familia a încetat să mai aibă încredere în ea după ce devenise prea prietenoasă cu unul dintre gardieni în mai. După ce cadavrele au fost „complet dezbrăcate”, au fost aruncate într-un puţ de mină şi stropite cu acid sulfuric pentru ale desfigura pentru a nu mai putea fi recunoscute. Abia atunci Iurovski şi-a dat seama că groapa avea mai puţin de 3

metri adâncime şi cadavrele nu se scufundau în noroiul de pe fund aşa cum se aştepta. El a încercat fără succes să prăbuşească mina cu grenade de mână, după care oamenii lui au acoperit-o cu pământ moale şi crengi Iurovski a lăsat trei oameni să păzească locul în timp ce el s-a întors la Ekaterinburg cu un sac plin de 8 kg de diamante, să le raporteze lui Beloborodov şi Goloşciokin. S-a luat hotărârea că groapa este prea mică.

Serghei Ciuţkaev(d) din sovietul local i-a spus lui Iurovski de nişte mine de cupru ceva mai adânci aflate la vest de Ekaterinburg, într-o zonă mai izolată şi mlăştinoasă, unde un mormânt era mai puţin susceptibil a fi descoperit El a inspectat locului în seara zilei de 17 iulie şi a raportat înapoi la Ceka de la Hotelul Amerikanskaia. El a ordonat să se trimită mai multe camioane la Kopteaki în timp ce lui Piotr Voikov(d) i-a dat dispoziţie să ia butoaie de petrol, kerosen şi acid sulfuric, şi multe lemne uscate. Iurovski a rechiziţionat şi mai multe căruţe trase de cai pentru a fi utilizate la mutarea cadavrelor în locul nou. [121] Iurovski şi Goloşciokin, împreună cu mai mulţi alţi agenţi Ceka, au revenit la mine pe la ora 4:00 în dimineaţa zilei de 18 iulie. Cadavrele umede au fost scoase afară, unul câte unul, folosind frânghii legate de membrele lor, şi puse sub o prelată.[120] Iurovski, îngrijorat că nu va avea suficient timp pentru a avea cadavrele în mina mai adâncă, a ordonat oamenilor săi să sape o altă groapă pe loc, dar pământul era prea tare. El a revenit la Hotelul Amerikanskaia să se sfătuiască cu Ceka. A rechiziţionat un alt camion pe care l-a încărcat cu blocuri de beton pe care să le prindă de cadavre înainte de a le scufunda în noua mină. Un al doilea camion a dus un detaşament de agenţi Ceka care să ajute la mutarea cadavrelor. Iurovski a revenit în pădure pe la ora 10:00 în seara de 18 iulie. Cadavrele au fost din nou încărcate în camionul Fiat, care fusese între timp scos din noroi

Ancheta lui Sokolov

După ce Ekaterinburgul a căzut în mâinile Armatei Albe anticomuniste la 25 iulie, amiralul Alexandr Kolceak a înfiinţat la sfârşitul acelei luni Comisia Sokolov pentru a ancheta crimele. Nikolai Sokolov(d), anchetator legal al Tribunalului Regional Omsk, a interogat mai mulţi membri ai anturajului Romanovilor în februarie 1919, în special pe Pierre Gilliard(d), Alexandra Tegleva şi Sydney Gibbes(d).

Sokolov a descoperit un număr mare de obiecte personale şi de valoare ale Romanovilor care fuseseră omise de Iurovski şi oamenii lui, în interiorul şi în jurul puţului minei în care au fost aruncate cadavrele. Printre acestea se numărau fragmente dezmembrate şi arse de os, grăsime întărită, Proteza dentară superioară şi ochelarii doctorului Botkin, şireturi de corset, insigne şi catarame, încălţăminte, chei, perle şi diamante, câteva cartuşe şi o

parte dintr-un deget tăiat al unei femei. În groapă s-a găsit doar cadavrul câinelui rasa spaniel King Charles(d) al Anastasiei, Jimmy.[125] Puţul puţin adânc nu a prezentat nicio urmă de îmbrăcăminte, ceea ce era consistent cu relatarea lui Iurovski că toate hainele victimelor au fost arse înainte ca trupurile să fie aruncate în puţ.[126] Sokolov nu a reuşit până la urmă să găsească mormântul ascuns de pe Drumul Kopteaki, fotografiind locul doar pentru a proba unde s-a împotmolit camionul Fiat în dimineaţa de 19 iulie.[127] Întoarcerea iminentă a forţelor bolşevice în iulie 1919 l-a obligat să evacueze, luând cu el cutia conţinând resturile recuperate.[128] Sokolov a acumulat numeroase dovezi fotografice şi relatări ale martorilor oculari cât să umple opt volume.[129] A murit de infarct în Franţa în 1924 înainte de a-şi definitiva ancheta.[130] Cutia a rămas păstrată în biserica ortodoxă rusă „Sfântul Iob" din Uccle, Bruxelles.[131]

Obiecte ale Romanovilor recuperate şi expuse la Seminarul Sfânta Treime(d) din Jordanville(d). La dreapta, este o cămaşă care a aparţinut uneia dintre marile ducese.[132]

Raportul lui preliminar a fost publicat într-o carte în acelaşi an în franceză şi apoi în rusă, şi a fost singura explicaţie istorică acceptată despre moartea ţarului timp de 65 de ani până în 1989.[133] El a concluzionat eronat că prizonierii au murit imediat în urma împuşcării, cu excepţia lui Alexei şi a Anastasiei, care au fost împuşcaţi şi înjunghiaţi,[134] şi că cadavrele au fost distruse prin incinerarea pe un rug imens.[135] Publicarea şi acceptarea pe plan mondial a rezultatelor anchetei i-a determinat pe sovietici să emită în 1926 un manual aprobat de guvern care plagia în mare parte lucrarea lui Sokolov, recunoscând că ţarina şi copiii ei fuseseră ucişi odată cu ţarul.[133] În 1938, Iosif Stalin a interzis orice discuţie despre uciderea Romanovilor.[13] Raportul lui Sokolov a fost şi el interzis.[127] Biroul Politic al lui Leonid Brejnev a declarat Casa Ipatiev de „insuficientă importanţă istorică" şi şeful KGB Iuri Andropov a demolat-o în septembrie 1977,[5] cu mai puţin de un an înainte de a se împlini şaizeci de ani de la crimă. Elţin scria în memoriile lui că „mai devreme sau mai târziu, ne va fi ruşine de acest barbarism". Distrugerea casei nu a oprit pelerinii şi monarhiştii de la a veni în vizită.[13]

Detectivul amator local Alexandr Avdonin(d) şi cineastul Gheli Reabov(d) au localizat mormântul improvizat la 30-31 mai 1979, după ani de zile în care au adunat pe furiş dovezi şi au studiat probele primare.[13][127] Ei au scos din mormânt trei cranii, dar, după ce nu au reuşit să găsească un specialist sau un laborator care să-i ajute să le examineze, îngrijoraţi de consecinţele pe care le-ar putea avea găsirea mormântului, Avdonin şi Reabov le-au îngropat la loc în vara lui 1980.[136] Preşedinţia lui Mihail Gorbaciov a adus cu ea epoca de glasnost („deschidere") şi perestroika („reformă"), ceea

ce l-a făcut pe Reabov să dezvăluie mormântul Romanovilor ziarului The Moscow News(d) la 10 aprilie 1989,[136] spre groaza lui Avdonin.[137] Rămăşiţele au fost exhumate în 1991 de oficiali sovietici într-o „exhumare oficială" făcută în grabă şi care a deteriorat situl, distrugând dovezi valoroase. Întrucât cadavrele nu aveau haine şi distrugerea rămăşiţelor fusese puternică, au persistat controverse pe tema dacă scheletul identificat şi înmormântat la Sankt Petersburg ca fiind al Anastasiei nu este cumva de fapt al Mariei.[15] Au existat considerabile disensiuni în sânul Bisericii Ortodoxe Ruse chiar şi pe tema dacă oasele descoperite în pădure sunt ale Romanovilor. Sfântul Sinod(d) s-a opus deciziei guvernului din februarie 1998 de a înmormânta rămăşiţele în Fortăreaţa Petru şi Pavel, preferând un mormânt „simbolic" până la rezolvarea autenticităţii lor.[138] Ca urmare, la reînhumarea lor din iulie 1998, preotul care a ţinut slujba i-a numit doar „creştini, victime ale Revoluţiei"

La 29 iulie 2007, un alt grup de entuziaşti locali amatori a găsit groapa mai mică în care se aflau rămăşiţele lui Alexei şi ale surorii lui, localizate la două mici locuri de ardere nu departe de mormântul principal de pe Drumul Koptyaki.[15][140] Deşi anchetatorii criminalişti şi geneticienii le-au identificat ca fiind ale lui Alexei şi Mariei, scheletele rămân stocate în arhivele statului în aşteptarea unei hotărâri a bisericii,[141] care a cerut o examinare mai „riguroasă şi detaliată".[142]

Călăii

Piotr Ermakov(d) a supravieţuit nevătămat războiului civil. Spre deosebire de ceilalţi asasini însă, el nu a primit niciun premiu sau promovare, motiv pentru care a ţinut ranchiună. Tot restul vieţii,[143] el al luptat fără încetare pentru recunoaşterea „meritelor" exagerându-şi rolul jucat atât în moartea ţărului, cât şi în Revoluţie.[144] Mormântul lui, deşi vandalizat de câteva ori, este loc de adunare pentru membrii locali ai Partidului Comunist la comemorarea uciderii ţarului.[145]

Ivan Plotnikov, profesor de istorie la Universitatea de Stat a Uralilor „Maxim Gorki"(d), a stabilit identitatea călăilor: Iakov Iurovski(d), Grigori P. Nikulin, Mihail A. Medvedev (Kudrin), Piotr Ermakov, Stepan Vaganov, Alexei G. Kabanov (fost soldat în Gărzile Imperiale(d) şi cekist(d) însărcinat cu mitraliera din pod),[42] Pavel Medvedev, V. N. Netrebin, şi I. M. Ţelms. Filipp Goloşciokin(d), un apropiat al lui Iakov Sverdlov, comisar militar al Uralispolkomului din Ekaterinburg, nu a participat însă efectiv, şi doi sau trei paznici au refuzat să participe.[146] Piotr Voikov a primit însărcinarea de a aranja distrugerea rămăşiţelor, obţinând 570 de litri de benzină şi 180 de kilograme de acid sulfuric, ultimul de la farmacia din Ekaterinburg. A fost martor, dar apoi a susţinut că a

luat parte la omoruri, furând obiecte de la una din marile ducese moarte.[103] După omoruri, el avea să declare că „Lumea nu o să ştie niciodată ce am făcut cu ei”. Voikov a fost ambasador sovietic în Polonia în 1924, unde a fost asasinat de un monarhist rus în iulie 1927.[107]

Cei mai mulţi dintre participanţii direcţi la uciderea familiei imperiale au supravieţuit lunilor de imediat după crimă.[107] Printre cei care au murit la scurt timp s-a numărat Stepan Vaganov, apropiatul lui Ermakov,[147] atacat şi omorât de ţărani la sfârşitul lui 1918 pentru participarea la acte de represiune brutală din partea Cekăi. Pavel Medvedev, şeful gărzii Casei Ipatiev şi una dintre figurile-cheie ale execuţiei,[60] a fost capturat de Armata Albă la Perm în februarie 1919. La interogatoriu, el a negat participarea la crime, şi a murit în închisoare de tifos.[107] Alexandr Beloborodov şi adjunctul său Boris Didkovski au fost omorâţi în 1938 în timpul Marii Epurări. Filipp Goloşciokin a fost împuşcat în octombrie 1941 într-o închisoare NKVD(d) şi îngropat într-un mormânt nemarcat.[144]

La trei zile după execuţie, Iurovski i-a raportat personal lui Lenin evenimentele din acea noapte şi a fost răsplătit cu o numire în Ceka Moscovei. El a deţinut o succesiune de posturi importante în economie şi în partid, murind la Spitalul Kremlinului(d) în 1938 la 60 de ani. Înainte de a muri, el a donat pistoalele folosite la execuţie Muzeului Revoluţiei din Moscova,[68] şi a lăsat în urmă trei relatări valoroase, deşi contradictorii, ale evenimentelor. Iurovski nu şi-a exprimat niciodată vreo remuşcare pentru faptele sale.[5] În schimb, într-o ultimă scrisoare lăsată copiilor săi puţin înainte de a muri, el se mândrea cu cariera lui revoluţionară şi cum „furtuna din Octombrie” îşi „întorsese chipul cel mai luminos” către el, făcându-l „cel mai fericit dintre muritori”.[148] El şi adjunctul lui, Nikulin, care a murit în 1964, sunt îngropaţi în Cimitirul Novodevici(d) din Moscova.[149] Fiul lui, Alexandr Iurvoski, a predat voluntar memoriile tatălui său detectivilor amatori Avdonin şi Reabov în 1978.

Lenin considera familia Romanov un „jeg monarhist, o ruşine de 300 de ani”,[76] şi la Nicolae al II-lea se referea în conversaţii şi în scrieri ca la „cel mai aprig duşman al poporului rus, un călău sângeros, un jandarm asiatic” şi „tâlhar încoronat”.[151] Documentele care să ateste lanţul de comandă şi responsabilitatea finală pentru soarta Romanovilor până la Lenin fie nu s-au întocmit de la început, fie au fost ascunse cu grijă.[76] Lenin a operat cu o precauţie extremă, metoda lui preferată fiind emiterea de instrucţiuni prin telegrame cifrate, insistând ca originalul şi chiar şi banda de telegraf pe care a fost trimisă să fie distruse. Documentele descoperite în Arhiva nr. 2 (Lenin), Arhiva nr. 86 (Sverdlov), precum şi în arhivele Consiliului Comisarilor Poporului şi ale

Comitetului Central Executiv(d) dezvăluie că o serie de „curieri” de partid erau desemnaţi regulat să transmită instrucţiunile lui, fie prin note confidenţiale, fie prin directive anonime în numele colectiv al Consiliului Comisarilor Poporului.[27] În toate aceste hotărâri, Lenin insista regulat să nu se păstreze nicio dovadă scrisă(d). Cele 55 de volume ale Operelor alese(d) ale lui Lenin, precum şi memoriile celor care au luat parte direct la crime au fost cenzurate cu scrupulozitate, cu accent pe rolurile lui Sverdlov şi Goloşciokin.

Lenin ştia însă de hotărârea lui Vasili Iakovlev de a-i duce pe Nicolae, Alexandra şi Maria mai departe, la Omsk în loc de Ekaterinburg în aprilie 1918, deoarece acesta era îngrijorat de comportamentul extrem de ameninţător al Sovietelor Uralilor de la Tobolsk şi de pe Calea Ferată Transsiberiană. Cronica Biografică a vieţii politice a lui Lenin confirmă că mai întâi Lenin (între 18:00 şi 19:00) şi apoi Lenin şi Sverdlov împreună (între 21:30 şi 23:50) au avut contacte telegrafice directe cu Sovietele Uralilor pe tema schimbării rutei lui Iakovlev. În ciuda cererii lui Iakovlev de a duce familia mai departe în mai îndepărtatul raion Simski Gorni din gubernia Ufa (unde se puteau ascunde în munţi), cerere în care el avertiza că „bagajul” ar putea fi distrus dacă va fi dat pe mâna Sovietelor Uralilor, Lenin şi Sverdlov au insistat să fie aduşi la Ekaterinburg.[152] Lenin a salutat şi vestea morţii marii ducese Elisabeta, care a fost omorâtă la Alapaevsk(d) împreună cu alţi cinci Romanovi la 18 iulie 1918, remarcând că „virtutea cu coroană pe cap este un duşman şi mai mare al revoluţiei mondiale(d) decât o sută de ţari tirani”.

Istoriografia sovietică(d) l-a prezentat pe Nicolae ca pe un conducător slab şi incompetent, ale cărui hotărâri au dus la înfrângeri militare şi la moartea a milioane de supuşi,[29] în timp ce reputaţia lui Lenin a fost apărată cu orice preţ, asigurându-se că nu se află nimic care să-i discrediteze memoria; responsibilitata pentru „lichidarea” familiei Romanov a fost pusă pe umerii Sovietelor Uralilor şi Cekăi din Ekaterinburg.[27]

Urmări

Biserica „Toţi Sfinţii”(d), construită pe locul Casei Ipatiev

În dimineaţa următoare, când în Ekaterinburg s-au răspândit zvonurile despre locul înhumării, Iurovski a scos cadavrele şi le-a ascuns în altă parte (56.942222°N 60.473333°E). Când vehiculul care transporta cadavrele s-a stricat pe drum spre următorul loc ales, Iurovski a făcut noi aranjamente, şi îngropat majoritatea cadavrelor

acoperite cu acid într-o groapă astupată şi ascunsă cu moloz, acoperită cu traverse de cale ferată şi apoi pământ (56.9113628°N 60.4954326°E) pe Drumul Kopteaki, un drum de căruţe (ulterior abandonat) la 19 km nord de Ekaterinburg.

În după-amiaza zilei de 19 iulie, Filipp Goloşciokin a anunţat la Casa Operei de pe Glavni Prospekt că „Nicolae cel Sângeros" a fost împuşcat şi că familia sa a fost dusă într-un alt loc.[155] Sverdlov a permis unui ziar local din Ekaterinburg să publice „Execuţia lui Nicolae, sângerosul criminal încoronat – împuşcat fără formalităţi burgheze, ci conform cu noile noastre principii democratice",[113] împreună cu o notă conform căreia „soţia şi fiul lui Nikolai Romanov au fost trimişi într-un loc sigur".[156] Un anunţ oficial a apărut în presa naţională două zile mai târziu. El relata că monarhul a fost executat din ordinul Uralispolkomului sub presiunea generată de apropierea cehoslovacilor.[157]

Locurile de veci ale familiei Romanov şi ale servitorilor săi din Capela „Sf. Ecaterina" a Catedralei „Sf. Petru şi Pavel". Numai rămăşiţele uneia dintre fiice şi ale lui Alexei nu au fost încă îngropate acolo. Numele lor sunt marcate pe perete, dar fără o dată a înmormântării.

De-a lungul a 84 de zile după crima din Ekaterinburg, alţi 27 de prieteni şi rude (14 Romanovi şi 13 membri ai anturajului imperial şi ai alaiului acestuia)[158] au fost ucişi de bolşevici: la Alapaevsk(d) pe 18 iulie,[159] la Perm pe 4 septembrie,[54] şi în Fortăreaţa Petru şi Pavel, pe 24 ianuarie 1919.[158] Spre deosebire de familia imperială, cadavrele de la Alapayevsk şi Perm au fost recuperate de către Armata Albă, în octombrie 1918 şi, respectiv, mai 1919.[54][160] Numai locurile de veci ale marii ducese Elisabeta Feodorovna al tovarăşei ei credincioase sora Varvara Iakovleva(d) se cunosc astăzi, ele fiind îngropate una lângă alta în Biserica „Sf. Maria Magdalena"(d) din Ierusalim.

Deşi relatările sovietice oficiale pun responsabilitatea hotărârii pe umerii Uralispolkomului, o notă din jurnalul lui Lev Troţki sugerează că ordinul a fost dat de însuşi Lenin. Troţki scria:

„Următoarea mea vizită la Moscova a avut loc după căderea Ekaterinburgului. Discutând cu Sverdlov, l-am întrebat în treacăt, «a, da, şi unde e ţarul?» «S-a terminat», mi-a răspuns. «A fost împuşcat». «Şi familia lui unde este?» «Şi familia cu el.» «Toţi?» am întrebat eu, pare-se, puţin surprins. «Toţi,» a răspuns Iakov Sverdlov. «Şi ce-i cu asta?» Aştepta să vadă cum reacţionez. Nu am răspuns. «Şi cine a luat hotărârea?» am întrebat. «Am hotărât aici. Ilici [Lenin] credea că nu trebuie să le lăsăm Albilor un portdrapel viu în jurul căruia să se adune, mai ales în condiţiile actuale»"

În 2011 însă, nu era încă nicio dovadă concludentă că ordinul fusese dat de Lenin sau de Sverdlov.[23] V.N. Soloviov, şeful Comisiei de Anchetă ruse(d) din 1993 pe tema familiei Romanov,[24] a concluzionat că nu există niciun document clar care indică că vreunul din cei doi ar fi responsabil.[25][26] El a declarat:

„Conform prezumţiei de nevinovăţie, nimeni nu poate fi condamnat fără a i se demonstra vinovăţia. În cazul penal, s-a efectuat o cercetare fără precedent a materialului arhivistic, ţinând cont de toate materialele disponibile, de către experţi cu autoritate, cum ar fi Serghei Mironenko, directorul celei mai mari arhive din ţară, Arhiva de Stat a Federaţiei Ruse. Studiul a implicat principalii experţi pe subiect – istorici şi arhivişti. Şi pot spune cu încredere că astăzi nu există niciun document care demonstrează că Lenin şi Sverdlov ar fi avut iniţiativa."

—V.N. Soloviov, [25]

În 1993, a fost publicat raportul lui Iakov Iurovski din 1922. Potrivit raportului, unităţi ale Legiunii Cehoslovace se apropiau de Ekaterinburg. Pe 17 iulie 1918, Iakov şi alţi temniceri bolşevici, temându-se că Legiunea l-ar putea elibera pe Nicolae după cucerirea oraşului, l-a ucis pe el şi pe familia sa. A doua zi, Iakov a plecat spre Moscova cu un raport pentru Sverdlov. Imediat ce cehoslovacii au cucerit Ekaterinburgul, apartamentul lui a fost jefuit.[161]

Craniul scheletului nr. 4 (Nikolai Romanov)

De-a lungul anilor, mai mulţi oameni au susţinut că sunt supravieţuitori ai familiei imperiale(d). În mai 1979, rămăşiţele majorităţii membrilor familiei şi slujitorilor lor au fost găsite de entuziaşti amatori, care au ţinut descoperirea secretă până la căderea comunismului.[162] În iulie 1991, trupurile a cinci membri ai familiei (ţarul, ţarina, şi trei dintre fiicele lor) au fost exhumate.[163] După examinare medico-legală[164] şi identificarea pe bază de ADN,[165] trupurile au fost înmormântate cu onoruri de stat în Capela „Sf. Ecaterina" a Catedralei Sfinţii Petru şi Pavel din Sankt Petersburg, unde sunt înmormântaţi cei mai mulţi din monarhii ruşi de la Petru cel Mare încoace.[17] Boris Elţin şi soţia lui(d) au participat la înmormântare împreună cu rude ale Romanovilor, inclusiv prinţul Michael de Kent. Celelalte două trupuri, ale ţareviciului Alexei şi al uneia din surorile lui, au fost descoperite în 2007.[142][166]

Pe 15 august 2000, Biserica Ortodoxă Rusă a anunţat canonizarea familiei pentru „smerenie, răbdare şi umilinţă”.[167] Reflectând însă intensa dezbatere care a precedat problema, episcopii nu i-au declarat pe Romanovi martiri, ci doar pătimitori(d).[167]

Între 2000 şi 2003, biserica „Toţi Sfinţii” din Ekaterinburg(d) a fost construită pe locul Casei Ipatiev.

La 1 octombrie 2008, Curtea Supremă a Federaţiei Ruse(d) a hotărât că Nicolae al II-lea şi familia sa au fost victime ale represiunilor politice şi i-a reabilitat(d).

În 26 august 2010, un tribunal rus a ordonat procurorilor să redeschidă o anchetă privind uciderea ţarului Nicolae al II-lea şi familiei sale, deşi bolşevicii care se crede că i-au împuşcat în 1918 muriseră demult. Principala unitate de anchetă a Procurorului General al Rusiei(d) a declarat că clasase un dosar penal despre uciderea lui Nicolae pentru că trecuse prea mult timp de la crimă şi pentru că cei responsabili muriseră. Cu toate acestea, Judecătoria Raionului Basmannîi(d) din Moscova a dispus redeschiderea cazului, declarând că statul este de vină pentru crime, şi ca urmare moartea celor care au tras este irelevantă, după cum a arătat un avocat al rudelor ţarului.

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

În lipsa unui acord scris din partea Ziarului de Vrancea, puteţi prelua maxim 500 de caractere din acest articol dacă precizaţi sursa şi inseraţi vizibil link-ul articolului: Astăzi despre: Execuţia, la ordinul lui Lenin, a ţarului Nicolae al II-lea Romanov, împreună cu înteaga familie. Trupurile lor, mutilate batjocorite şi arse de bolşevici au fost

găsite după 61 de ani (https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-executia-la-ordinul-lui-lenin-a-tarului-nicolae-al-ii-lea-romanov-impreuna-cu-inteaga-familie.-trupurile-lor-mutilate-batjocorite-si-arse-de-bolsevici-au-fost-gasite-dupa-61-de-ani)

Anunțuri ZdV Premium

Vânzări ap 2 camere

Vând apartament 2 camere, decomandat, baie,...

19.07.2024

(/anunturi/imobiliare/vanzari-ap-2-camere/vand-apartament-in-marasesti)

Oferte

Angajez muncitori calificaţi pentru sondeză cu...

19.07.2024

(/anunturi/angajari/oferte-angajari/oferta-de-angajare-anunt-72229)

Vânzări ap 3 camere

Vând/schimb apartament 3 camere...

18.07.2024

(/anunturi/imobiliare/vanzari-ap-3-camere/vand-schimb-apartament-3-camere)

În categoria Educație (/special/educatie)

(/special/educatie/scoala-gimnaziala-duiliu-zamfirescu-focsani-a-obtinut-titlul-de-scoala-europeana)

Școala Gimnazială „Duiliu Zamfirescu” Focșani a obținut titlul de „Școala Europeană” (/special/educatie/scoala-gimnaziala-duiliu-zamfirescu-focsani-a-obtinut-titlul-de-scoala-europeana)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 20 iul 2024

(/special/educatie/astazi-despre-regele-romaniei-mari-ferdinand-i-al-romaniei---a-domnit-13-ani-in-conditii-extraordinar-de-grele-dar-a-infaptuit-lucruri-marete)
Astăzi despre: Regele României Mari, Ferdinand I al României - A domnit 13 ani în condiții extraordinar de grele, dar a înfăptuit lucruri măreț (/special/educatie/astazi-despre-regele-romaniei-mari-ferdinand-i-al-romaniei---a-domnit-13-ani-in-conditii-extraordinar-de-grele-dar-a-infaptuit-lucruri-marete)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 20 iul 2024

(/special/educatie/video-cum-a-decurs-proba-scrisa-a-examenului-de-titularizare-in-judetul-vrancea)
VIDEO | Cum a decurs proba scrisă a examenului de titularizare în județul Vrancea (/special/educatie/video-cum-a-decurs-proba-scrisa-a-examenului-de-titularizare-in-judetul-vrancea)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 19 iul 2024

De același autor (/autor/ziarul-de-vrancea/)

(/promo/evenimente-speciale/talentatul-pianist-focsanean-matei-labunt-unul-dintre-protagonistii-turneului-national-2024-tineri-interpreti-pe-urmele-lui-enescu)
Talentatul pianist focșănean Matei Lăbunț în Turneului Național 2024 „Tineri interpreți pe urmele lui Enescu” (/promo/evenimente-speciale/talentatul-pianist-focsanean-matei-labunt-unul-dintre-protagonistii-turneului-national-2024-tineri-interpreti-pe-urmele-lui-enescu)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 20 iul 2024

(/promo/evenimente-speciale/pompierii-de-dincoace-si-de-dincolo-de-milcov---162-de-ani-de-traditie-simpozion-aniversar-la-muzeul-vrancei-marti-23-iulie-ora-1000)
„Pompierii de dincoace și de dincolo de Milcov - 162 de ani de tradiție”- simpozion aniversar la Muzeul Vrancei, marți, 23 iulie, ora 10:00 (/promo/evenimente-speciale/pompierii-de-dincoace-si-de-dincolo-de-milcov---162-

de-ani-de-traditie-simpozion-aniversar-la-muzeul-vrancei-marti-23-iulie-ora-1000)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 20 iul 2024

(/special/sport/brasoveanul-denis-renta-component-la-nationalei-u20-a-romaniei-este-noul-jucator-al-echipei-de-fotbal-csm-focsani-2007)

Brașoveanul Denis Rența, component la națională U20 a României, este noul jucător al echipei de fotbal CSM Focșani 2007 (/special/sport/brasoveanul-denis-renta-component-la-nationalei-u20-a-romaniei-este-noul-jucator-al-echipei-de-fotbal-csm-focsani-2007)

Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea), 20 iul 2024

Anunțuri ZdV Premium

Locuințe oferte

Primesc elevi în gazdă la casă-vilă,...

18.07.2024

(/anunturi/inchirieri/locuinte-oferte/primesc-elevi-in-gazda-anunt-72225)

Vanzari diverse

Vând televizor Samsung şi acordeon 32 de...

18.07.2024

(/anunturi/altele/anulare-acte/de-vinzare)

Vânzări case

Vând casă construită din paiantă si...

19.07.2024 , Vrancea , Pădureni

(/anunturi/imobiliare/vanzari-case/vand-casa-in-padureni-comuna-jaristea--vrancea)

Ziarul de Vrancea nu este responsabil juridic pentru conţinutul textelor din comentariile de mai jos. Responsabilitatea pentru mesajele dumneavoastra vă revine în exclusivitate.

Comentarii: 0

Adaugă comentariu

Trebuie să fii autentificat (/account) pentru a putea posta un comentariu.

Ziarul de Vrancea doreste ca acest site sa fie un spatiu al discutiilor civilizate, al comentariilor de bun simt. Din acest motiv, cei care posteaza comentarii la articole trebuie sa respecte urmatoarele reguli:

1. Sa se refere doar la articolul la care posteaza comentarii.
2. Sa foloseasca un limbaj civilizat, fara injurii, calomnii, comentarii antisemite, xenofobe sau rasiste.
3. Sunt interzise atacurile la adresa autorilor, daca acestea nu au legatura cu textul.
4. Username-ul sa nu fie nume de personalitati ale vietii publice sau parodieri ale acestora.

Autorul unui articol poate fi criticat pentru eventuale greseli, incoerenta, lipsa de documentare etc.

Nerespectarea regulilor mentionate mai sus va duce la stergerea comentariilor, fara avertisment si fara explicatii.

Abaterile repetate vor avea drept consecinta interdictia accesului la aceasta facilitate a site-ului.

(https://account.paydemic.com/serial/archive/QL2PAUBL7REONLSSGXO6MLSBQM)

Abonamente Ziarul de Vrancea (https://account.paydemic.com/subscribe/LHW4RGG22ZH2DK34JMSULC4O4I)

- ediţia tipărită - o lună (https://account.paydemic.com/subscribe/Y57MQ2WQVJHWFLGPKZ3PXPMO7M)
- ediţia tipărită - trei luni (https://account.paydemic.com/subscribe/CKUX4FCPAFDAPH7YXGXKOOHNT4)
- ediţia tipărită - un an (https://account.paydemic.com/subscribe/DCZJXSHPXFET5KTH766YDHYPUY)

Plata online

(https://content.paydemic.com/printed/FTKOG6WIGVFIFFCYCFO7B7Q4BQ)

20 Soare răsare: 5.41
Soare apune: 20:53

Calendarul creştin-ortodox:

20 S †) Sf. Slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul

Calendarul romano- catolic:
20 S Ss. Apolinar, ep. m. *; Ilie, profet; Aurel, ep.

Maxima zilei:
„Un exemplu rău dat de sus, poate să ducă un Stat la pieire.” Regele Ferdinand

Cele mai citite

AZI | 7 ZILE | 30 ZILE

307381 (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/horoscop-20-iulie-2024)
Timp Liber (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/horoscop-20-iulie-2024) 20 iul 2024

Horoscop 20 iulie 2024 (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/horoscop-20-iulie-2024)

8981 (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/viata-satului/video--galerie-foto-traditii--obiceiuri--superstitii--de-sfantul-ilie-in-vrancea)
Viața satului (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/viata-satului/video--galerie-foto-traditii--obiceiuri--superstitii--de-sfantul-ilie-in-vrancea)
20 iul 2024

FOTO + VIDEO | Tradiţii, obiceiuri, superstiţii de Sfântul Ilie în Vrancea (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/viata-satului/video--galerie-foto-traditii--obiceiuri--superstitii--de-sfantul-ilie-in-vrancea)

4317 (https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-regele-romaniei-mari-ferdinand-i-al-romaniei---a-domnit-13-ani-in-conditii-extraordinar-de-grele-dar-a-infaptuit-lucruri-marete)
Educație (https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-regele-romaniei-mari-ferdinand-i-al-romaniei---a-domnit-13-ani-in-conditii-extraordinar-de-grele-dar-a-infaptuit-lucruri-marete)
20 iul 2024

Astăzi despre: Regele României Mari, Ferdinand I al României - A domnit 13 ani în condiţii extraordinar de grele, dar a înfăptuit lucruri măreţe (https://www.ziaruldevrancea.ro/special/educatie/astazi-despre-regele-romaniei-mari-ferdinand-i-al-romaniei---a-domnit-13-ani-in-conditii-extraordinar-de-grele-dar-a-infaptuit-lucruri-marete)

3344 (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/calendarul-zilei-istoria-zilei-de-20-iulie)
Timp Liber (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/calendarul-zilei-istoria-zilei-de-20-iulie) 20 iul 2024

Calendarul zilei: Istoria zilei de 20 iulie (https://www.ziaruldevrancea.ro/timp-liber/calendarul-zilei-istoria-zilei-de-20-iulie)

1907 (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/femeie-pieton-acrosata-de-un-autoturism-pe-b-dul-unirii-din-focsani-in-timp-ce-traversa-strada.ce-spun-politistii-despre-acest-caz)
Local (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/femeie-pieton-acrosata-de-un-autoturism-pe-b-dul-unirii-din-focsani-in-timp-ce-traversa-strada.ce-spun-politistii-despre-acest-caz)
20 iul 2024

Femeie-pieton, acroşată de un autoturism pe B-dul Unirii din Focşani în timp ce traversa strada.Ce spun poliţiştii despre acest caz (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/femeie-pieton-acrosata-de-un-autoturism-pe-b-dul-unirii-din-focsani-in-timp-ce-traversa-strada.ce-spun-politistii-

despre-acest-caz)

1664 (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/firma-bulgara-din-asocierea-ce-executa-resistematizarea-infrastructurii-de-transport-in-focsani-anchetata-de-procurori)

Local (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/firma-bulgara-din-asocierea-ce-executa-resistematizarea-infrastructurii-de-transport-in-focsani-anchetata-de-procurori)
20 iul 2024

Firma bulgară din asocierea ce execută „Resistematizarea infrastructurii de transport" în Focşani anchetată de procurori (https://www.ziaruldevrancea.ro/actualitatea/stiri-locale/firma-bulgara-din-asocierea-ce-executa-resistematizarea-infrastructurii-de-transport-in-focsani-anchetata-de-procurori)

Local (/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)
20 iul 2024

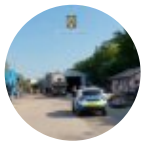

(/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)

Percheziții la Mărășești într-un dosar evaziune fiscală, spălarea banilor și executarea de activități miniere fără permis sau licență (/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Este vorba de un dosar al procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galaţi în care sunt efectuate cercetări sub aspectul săvârşirii infracţiunilor de...

Politică (/special/politica/surseomul-de-afaceri-valentin-resmerita-si-a-anuntat-in-cadrul-bm-focsani-al-pnl-intentia-de-a-candida-la-alegerile-parlamentare)
14 iul 2024

(/special/politica/surseomul-de-afaceri-valentin-resmerita-si-a-anuntat-in-cadrul-bm-focsani-al-pnl-intentia-de-a-candida-la-alegerile-parlamentare)

Surse:Omul de afaceri Valentin Resmeriță și-a anunțat în cadrul BM Focșani al PNL intenția de a candida la alegerile parlamentare (/special/politica/surseomul-de-afaceri-valentin-resmerita-si-a-anuntat-in-cadrul-bm-focsani-al-pnl-intentia-de-a-candida-la-alegerile-parlamentare)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Conform informaţiilor aflate „pe surse" de cotidianul nostru, omul de afaceri Valentin Resmeriţă şi-a anunţat în cadrul Biroului Municipal Focşani al PNL intenţia de a candida...

Ultima oră (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)
14 iul 2024

(/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

Acoperișul unei locuințe din Bolotești, în flăcări. Intervenție în desfășurare a pompierilor (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Local (/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)
20 iul 2024

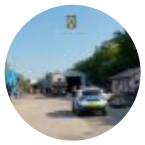

(/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)

Percheziții la Mărășești într-un dosar evaziune fiscală, spălarea banilor și executarea de activități miniere fără permis sau licență (/actualitatea/stiri-locale/perchezitii-la-marasesti-intr-un-dosar-evaziune-fiscala-spalarea-banilor-si-executarea-de-activitati-miniere-fara-permis-sau-licenta)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Este vorba de un dosar al procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galaţi în care sunt efectuate cercetări sub aspectul săvârşirii infracţiunilor de...

Local (/actualitatea/stiri-locale/primaria-anunta-reguli-noi-de-circulatie-pentru-accesul-in-strada-mare-a-unirii-din-focsani)
20 iul 2024

(/actualitatea/stiri-locale/primaria-anunta-reguli-noi-de-circulatie-pentru-accesul-in-strada-mare-a-unirii-din-focsani)

Primăria anunță reguli noi de circulație pentru accesul în strada Mare a Unirii din Focșani (/actualitatea/stiri-locale/primaria-anunta-reguli-noi-de-circulatie-pentru-accesul-in-strada-mare-a-unirii-din-focsani)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Prin intermediul unui comunicat de presă Primăria Municipiului Focşani anunţă că au fost modificate regulile de circulaţie pentru accesul autovehiculelor spre strada Mare a Unirii la...

Ultima oră (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)
14 iul 2024

(/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

Acoperișul unei locuințe din Bolotești, în flăcări. Intervenție în desfășurare a pompierilor (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Ultima oră (/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)
7 iul 2024

(/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)

Accident rutier pe DN2D, în apropierea de Valea Sării. Un motociclist a ajuns la CPU Vidra după ce a intrat în coliziune cu un autoturism (/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Conform precizărilor purtătorului de cuvânt al ISU Vrancea este vorba de un accident rutier pe DN2D, produs în apropierea localităţii Valea Sării, în care au...

Ultima oră (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)
14 iul 2024

(/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

Acoperișul unei locuințe din Bolotești, în flăcări. Intervenție în desfășurare a pompierilor (/actualitatea/ultimele-stiri/acoperisul-unei-locuinte-din-bolotesti-in-flacari.-interventie-in-desfasurare-a-pompierilor)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Ultima oră (/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)
7 iul 2024

(/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)

Accident rutier pe DN2D, în apropierea de Valea Sării. Un motociclist a ajuns la CPU Vidra după ce a intrat în coliziune cu un autoturism (/actualitatea/ultimele-stiri/accident-rutier-pe-dn2d-in-apropierea-de-valea-sarii.-un-motociclist-a-ajuns-la-cpu-vidra-dupa-ce-a-intrat-in-coliziune-cu-un-autoturism)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Conform precizărilor purtătorului de cuvânt al ISU Vrancea este vorba de un accident rutier pe DN2D, produs în apropierea localităţii Valea Sării, în care au...

Sport (/special/sport/brasoveanul-denis-renta-component-la-nationalei-u20-a-romaniei-este-noul-jucator-al-echipei-de-fotbal-csm-focsani-2007)
20 iul 2024

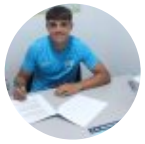

(/special/sport/brasoveanul-denis-renta-component-la-nationalei-u20-a-romaniei-este-noul-jucator-al-echipei-de-fotbal-csm-focsani-2007)

Brașoveanul Denis Rența, component la națională U20 a României, este noul jucător al echipei de fotbal CSM Focșani 2007 (/special/sport/brasoveanul-denis-renta-component-la-nationalei-u20-a-romaniei-este-noul-jucator-al-echipei-de-fotbal-csm-focsani-2007)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Informaţia referitoare la faptul că braşoveanul Denis Renţa, component la naţionalei U20 a României, este noul jucător al echipei de fotbal CSM Focşani 2007 a fost dezvăluită cu...

Sport (/special/sport/video-conferinta-de-presa-sectia-fotbal-a-csm-focsani-2007-sustinuta-vineri-19-iulie-2024)
19 iul 2024

(/special/sport/video-conferinta-de-presa-sectia-fotbal-a-csm-focsani-2007-sustinuta-vineri-19-iulie-2024)

VIDEO | Conferință de presă secția fotbal a CSM Focșani 2007 susținută vineri 19 iulie 2024 (/special/sport/video-conferinta-de-presa-sectia-fotbal-a-csm-focsani-2007-sustinuta-vineri-19-iulie-2024)

de Ziarul de Vrancea (/autor/ziarul-de-vrancea)

Vizionaţi ,mai jos conferinţa de presă organizată, vineri 19 iulie 2024 de secţia de fotbal a CSM Focşani 2007

ANUNȚURI
online în ZdV

Adaugă anunţ sau vezi toate anunţurile postate!

Adaugă (/account/adverts/new) Vezi (/anunturi)

Dacă doreşti să primeşti zilnic fluxul cu cele mai importante ştiri din ediţia on-line a Ziarului de Vrancea înscrie-te aici cu adresa ta de e-mail

Adresa email

© Ziaruldevrancea.ro. Website by softhost (http://www.softhost.ro).